Warszawa, dnia 29 listopada 2017 r.

Poz. 2201

USTAWA

z dnia 9 listopada 2017 r.

o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.[2)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 w ust. 2 uchyla się pkt 15;

2) w art. 26e:

a) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) poniesione w danym miesiącu należności z tytułów, o których mowa w art. 12 ust. 1, oraz sfinansowane przez płatnika składki z tytułu tych należności określone w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w takiej części, w jakiej czas przeznaczony na realizację działalności badawczo-rozwojowej pozostaje w ogólnym czasie pracy pracownika w danym miesiącu;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) poniesione w danym miesiącu należności z tytułów, o których mowa w art. 13 pkt 8 lit. a, oraz sfinansowane przez płatnika składki z tytułu tych należności określone w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w takiej części, w jakiej czas przeznaczony na wykonanie usługi w zakresie działalności badawczo-rozwojowej pozostaje w całości czasu przeznaczonego na wykonanie usługi na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło w danym miesiącu;”,

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) nabycie niebędącego środkami trwałymi sprzętu specjalistycznego wykorzystywanego bezpośrednio w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, w szczególności naczyń i przyborów laboratoryjnych oraz urządzeń pomiarowych;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ekspertyzy, opinie, usługi doradcze i usługi równorzędne, świadczone lub wykonywane na podstawie umowy przez jednostkę naukową w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finanso-

---

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, ustawę z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki oraz ustawę z dnia 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności.

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2048 oraz z 2017 r. poz. 60, 528, 648, 859, 1089, 1428, 1448, 1530, 1971, 2056 i 2175.

wania nauki (Dz. U. z 2016 r. poz. 2045, z późn. zm.[3)]), a także nabycie od takiej jednostki wyników prowadzonych przez nią badań naukowych, na potrzeby działalności badawczo-rozwojowej;",

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) nabycie usługi wykorzystania aparatury naukowo-badawczej wyłącznie na potrzeby prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, jeżeli zakup usługi nie wynika z umowy zawartej z podmiotem powiązanym z podatnikiem w rozumieniu art. 25;",

– w pkt 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„koszty uzyskania i utrzymania patentu, prawa ochronnego na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, poniesione na:",

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku wartości niematerialnych i prawnych w postaci kosztów prac rozwojowych, o których mowa w art. 22b ust. 2 pkt 2, za koszty kwalifikowane uznaje się dokonywane od tej wartości niematerialnej i prawnej odpisy amortyzacyjne w proporcji, w jakiej w jej wartości początkowej pozostają koszty wymienione w ust. 2 pkt 1–4a lub ust. 3a pkt 2.",

c) w ust. 3 skreśla się zdanie drugie,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3k w brzmieniu:

„3a. W przypadku podatników posiadających status centrum badawczo-rozwojowego, o którym mowa w art. 17 ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1710, z 2016 r. poz. 1206 oraz z 2017 r. poz. 1089 i 2201), za koszty kwalifikowane, oprócz kosztów wymienionych w ust. 2–3, uznaje się także:

1) dokonywane w danym roku podatkowym, zaliczane do kosztów uzyskania przychodów, odpisy amortyzacyjne od budowli, budynków i lokali będących odrębną własnością wykorzystywanych w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej;

2) koszty ekspertyz, opinii, usług doradczych i usług równorzędnych, badań wykonywanych na podstawie umowy, wiedzy technicznej i patentów lub licencji na chroniony wynalazek, uzyskanych od podmiotów innych niż wymienione w ust. 2 pkt 3 na warunkach rynkowych i wykorzystywanych wyłącznie na potrzeby prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej.

3b. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a pkt 1, jeżeli tylko część budowli, budynku lub lokalu jest wykorzystywana w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, za koszty kwalifikowane uznaje się odpisy amortyzacyjne w wysokości ustalonej od wartości początkowej budowli, budynku lub lokalu odpowiadającej stosunkowi powierzchni użytkowej wykorzystywanej w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej do ogólnej powierzchni użytkowej tej budowli, tego budynku lub lokalu.

3c. Wysokość kosztów kwalifikowanych, o których mowa w ust. 3a, nie może przekroczyć 10% przychodów podatnika, o którym mowa w ust. 3a, osiągniętych w roku podatkowym ze źródła określonego w art. 10 ust. 1 pkt 3.

3d. W przypadku podatników, o których mowa w ust. 3a, będących mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, odliczenie kosztów kwalifikowanych wskazanych w ust. 3a oraz 50% kosztów wskazanych w ust. 2–3, natomiast w przypadku pozostałych podatników, o których mowa w ust. 3a, odliczenie kosztów kwalifikowanych wskazanych w ust. 3a oraz 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 1–4a, ust. 2a i 3:

1) jest dokonywane zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.[4)]), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 651/2014", w formie i na warunkach, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 651/2014;

2) stanowi pomoc, o której mowa w art. 25 lub art. 28 rozporządzenia nr 651/2014;

3) podlega kumulacji na zasadach określonych w art. 8 rozporządzenia nr 651/2014.

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1933 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 859, 1475, 1530 i 1556.

[4)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28.

3e. W przypadku podatników, o których mowa w ust. 3a, odliczenie:

1) kosztów wskazanych w ust. 3a oraz 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 1–4a, ust. 2a i 3, w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. i rozporządzenia nr 651/2014,

2) 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 5, dokonane przez podatnika będącego mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. l rozporządzenia nr 651/2014

– stanowi pomoc indywidualną podlegającą notyfikacji Komisji Europejskiej, która może być udzielona po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską.

3f. W przypadku podatników, o których mowa w ust. 3a, kwota, o którą został pomniejszony w roku podatkowym podatek dochodowy z tytułu odliczenia:

1) kosztów wskazanych w ust. 3a oraz 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 1–4a, ust. 2a i 3, nie może przekroczyć dwukrotności kwot wymienionych w art. 4 ust. 1 lit. i rozporządzenia nr 651/2014;

2) 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 5, nie może przekroczyć dwukrotności kwoty wymienionej w art. 4 ust. 1 lit. l rozporządzenia nr 651/2014.

3g. Intensywność pomocy publicznej nie może przekroczyć wartości określonych w:

1) art. 25 ust. 5–7 rozporządzenia nr 651/2014 – w przypadku pomocy, o której mowa w ust. 3e pkt 1;

2) art. 28 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 651/2014 – w przypadku pomocy, o której mowa w ust. 3e pkt 2.

3h. Podatnik, o którym mowa w ust. 3a, nie może dokonywać odliczeń, o których mowa w ust. 3d, w przypadku gdy:

1) znajduje się w trudnej sytuacji ekonomicznej, o której mowa w art. 2 pkt 18 rozporządzenia nr 651/2014;

2) ciąży na nim obowiązek zwrotu pomocy wynikający z wcześniejszej decyzji Komisji Europejskiej uznającej pomoc za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem.

3i. Podatnik, o którym mowa w ust. 3a, korzystający z odliczenia, o którym mowa w ust. 1, stanowiącego pomoc publiczną, jest obowiązany do przedstawienia naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w sprawach podatku dochodowego, w terminie złożenia zeznania podatkowego, informacji, o których mowa w art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1808 i 1948).

3j. Odliczenie, o którym mowa w ust. 3d, jest dokonywane w okresie stosowania rozporządzenia nr 651/2014.

3k. Do kosztów kwalifikowanych stanowiących odpisy amortyzacyjne od środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych przepisu art. 23 ust. 1 pkt 45 nie stosuje się.”,

e) ust. 5–7 otrzymują brzmienie:

„5. Koszty kwalifikowane podlegają odliczeniu, jeżeli nie zostały podatnikowi zwrócone w jakiejkolwiek formie lub nie zostały odliczone od podstawy obliczenia podatku.

6. Podatnikowi, który w roku podatkowym prowadził działalność na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia, prawo do odliczenia przysługuje jedynie w odniesieniu do kosztów kwalifikowanych, które nie są przez podatnika uwzględniane w kalkulacji dochodu zwolnionego z podatku na podstawie zezwolenia.

7. Kwota kosztów kwalifikowanych nie może przekroczyć:

1) w przypadku gdy podatnik, o którym mowa w ust. 3a, jest mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej – 150% kosztów, o których mowa w ust. 2–3a;

2) w przypadku pozostałych podatników, o których mowa w ust. 3a – 150% kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4a, ust. 2a–3a, oraz 100% kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 5;

3) w przypadku pozostałych podatników – 100% kosztów, o których mowa w ust. 2–3.”;

3) w art. 26ea:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Podatnik jest obowiązany do zwrotu, na zasadach określonych w ust. 5a, wykazanej w zeznaniu kwoty, przysługującej mu na podstawie ust. 1 lub 2, jeżeli przed upływem trzech lat podatkowych, licząc od końca roku podatkowego, za który złożył to zeznanie, zlikwiduje działalność gospodarczą lub zostanie postawiony w stan upadłości albo spółka niebędąca osobą prawną, której jest wspólnikiem, z której działalnością związany był zwrot, zostanie postawiona w stan likwidacji lub upadłości.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5, podatnik jest obowiązany w zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym wystąpiły te okoliczności, do zwiększenia podatku o kwotę zwrotu, a w razie wystąpienia nadpłaty – do jej zmniejszenia o tę kwotę.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.[5)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 w ust. 1 uchyla się pkt 5c;

2) w art. 15:

a) w ust. 1j:

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) wartości odpowiadającej kwocie udzielonej pożyczki, o której mowa w ust. 9 – jeżeli przedmiotem wkładu jest wierzytelność z tytułu takiej pożyczki;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) faktycznie poniesionych, niezaliczonych do kosztów uzyskania przychodów, wydatków na nabycie lub wytworzenie, innych niż wymienione w pkt 1, 2 i 2a składników majątku podatnika – jeżeli przedmiotem wkładu niepieniężnego są te inne składniki;”,

b) dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Przez pożyczkę, o której mowa w ust. 1j pkt 2a, rozumie się pożyczkę spełniającą łącznie następujące warunki:

1) udzielającym pożyczkę oraz wnoszącym wkład niepieniężny w postaci wierzytelności z tytułu tej pożyczki jest podmiot, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności (Dz. U. poz. 1767, z 2016 r. poz. 1311 i 1933 oraz z 2017 r. poz. 2201);

2) uzyskującym pożyczkę oraz wkład niepieniężny w postaci wierzytelności z tytułu tej pożyczki jest spółka, o której mowa w art. 14 ust. 3 pkt 1 ustawy, o której mowa w pkt 1;

3) środki pieniężne z tytułu pożyczki wpłynęły na rachunek spółki, o której mowa w pkt 2.

10. Przepisy ust. 1j pkt 2a stosuje się odpowiednio do wartości obligacji, pomniejszonej o wartość dyskonta lub odsetek, wyemitowanych przez podmiot, o którym mowa w ust. 9 pkt 2, nabytych przez podmiot, o którym mowa w ust. 9 pkt 1.”;

3) w art. 18d:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnik uzyskujący przychody inne niż przychody z zysków kapitałowych odlicza od podstawy opodatkowania, ustalonej zgodnie z art. 18, koszty uzyskania przychodów poniesione na działalność badawczo-rozwojową, zwane dalej „kosztami kwalifikowanymi”. Kwota odliczenia nie może w roku podatkowym przekraczać kwoty dochodu uzyskanego przez podatnika z przychodów innych niż przychody z zysków kapitałowych.”,

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) poniesione w danym miesiącu należności z tytułów, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, oraz sfinansowane przez płatnika składki z tytułu tych należności określone w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w takiej części, w jakiej czas przeznaczony na realizację działalności badawczo-rozwojowej pozostaje w ogólnym czasie pracy pracownika w danym miesiącu;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) poniesione w danym miesiącu należności z tytułów, o których mowa w art. 13 pkt 8 lit. a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, oraz sfinansowane przez płatnika składki z tytułu tych należności określone w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w takiej części, w jakiej czas przeznaczony na wykonanie usługi w zakresie działalności badawczo-rozwojowej pozostaje w całości czasu przeznaczonego na wykonanie usługi na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło w danym miesiącu;”,

---

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1926, 1933 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60, 624, 648, 1089, 1448, 1566, 2056 i 2175.

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) nabycie niebędącego środkami trwałymi sprzętu specjalistycznego wykorzystywanego bezpośrednio w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, w szczególności naczyń i przyborów laboratoryjnych oraz urządzeń pomiarowych;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ekspertyzy, opinie, usługi doradcze i usługi równorzędne, świadczone lub wykonywane na podstawie umowy przez jednostkę naukową w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2016 r. poz. 2045, z późn. zm.[6)]), a także nabycie od takiej jednostki wyników prowadzonych przez nią badań naukowych, na potrzeby działalności badawczo-rozwojowej;”,

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) nabycie usługi wykorzystania aparatury naukowo-badawczej wyłącznie na potrzeby prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, jeżeli zakup usługi nie wynika z umowy zawartej z podmiotem powiązanym z podatnikiem w rozumieniu art. 11 ust. 1 i 4;”,

– w pkt 5 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„koszty uzyskania i utrzymania patentu, prawa ochronnego na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, poniesione na:”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku wartości niematerialnych i prawnych w postaci kosztów prac rozwojowych, o których mowa w art. 16b ust. 2 pkt 3, za koszty kwalifikowane uznaje się dokonywane od tej wartości niematerialnej i prawnej odpisy amortyzacyjne w proporcji, w jakiej w jej wartości początkowej pozostają koszty wymienione w ust. 2 pkt 1–4a lub ust. 3a pkt 2.”,

d) w ust. 3 skreśla się zdanie drugie,

e) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3k w brzmieniu:

„3a. W przypadku podatników posiadających status centrum badawczo-rozwojowego, o którym mowa w art. 17 ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1710, z 2016 r. poz. 1206 oraz z 2017 r. poz. 1089 i 2201), za koszty kwalifikowane, oprócz kosztów wymienionych w ust. 2–3, uznaje się także:

1) dokonywane w danym roku podatkowym, zaliczane do kosztów uzyskania przychodów, odpisy amortyzacyjne od budowli, budynków i lokali będących odrębną własnością wykorzystywanych w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej;

2) koszty ekspertyz, opinii, usług doradczych i usług równorzędnych, badań wykonywanych na podstawie umowy, wiedzy technicznej i patentów lub licencji na chroniony wynalazek, uzyskanych od podmiotów innych niż wymienione w ust. 2 pkt 3 na warunkach rynkowych i wykorzystywanych wyłącznie na potrzeby prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej.

3b. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a pkt 1, jeżeli tylko część budowli, budynku lub lokalu jest wykorzystywana w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, za koszty kwalifikowane uznaje się odpisy amortyzacyjne w wysokości ustalonej od wartości początkowej budowli, budynku lub lokalu odpowiadającej stosunkowi powierzchni użytkowej wykorzystywanej w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej do ogólnej powierzchni użytkowej tej budowli, tego budynku lub lokalu.

3c. Wysokość kosztów kwalifikowanych, o których mowa w ust. 3a, nie może przekroczyć 10% przychodów innych niż przychody z zysków kapitałowych podatnika, o którym mowa w ust. 3a, osiągniętych w roku podatkowym.

3d. W przypadku podatników, o których mowa w ust. 3a, będących mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, odliczenie kosztów kwalifikowanych wskazanych w ust. 3a oraz 50% kosztów wskazanych w ust. 2–3, natomiast w przypadku pozostałych podatników, o których mowa w ust. 3a, odliczenie kosztów kwalifikowanych wskazanych w ust. 3a oraz 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 1–4a, ust. 2a i 3:

1) jest dokonywane zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.[7)]), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 651/2014”, w formie i na warunkach, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. d rozporządzenia nr 651/2014;

---

6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1933 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 859, 1475, 1530 i 1556.

7) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28.

2) stanowi pomoc, o której mowa w art. 25 lub art. 28 rozporządzenia nr 651/2014;

3) podlega kumulacji na zasadach określonych w art. 8 rozporządzenia nr 651/2014.

3e. W przypadku podatników, o których mowa w ust. 3a, odliczenie:

1) kosztów wskazanych w ust. 3a oraz 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 1–4a, ust. 2a i 3, w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. i rozporządzenia nr 651/2014,

2) 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 5, dokonane przez podatnika będącego mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. l rozporządzenia nr 651/2014

– stanowi pomoc indywidualną podlegającą notyfikacji Komisji Europejskiej, która może być udzielona po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską.

3f. W przypadku podatników, o których mowa w ust. 3a, kwota, o którą został pomniejszony w roku podatkowym podatek dochodowy z tytułu odliczenia:

1) kosztów wskazanych w ust. 3a oraz 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 1–4a, ust. 2a i 3, nie może przekroczyć dwukrotności kwot wymienionych w art. 4 ust. 1 lit. i rozporządzenia nr 651/2014;

2) 50% kosztów wskazanych w ust. 2 pkt 5, nie może przekroczyć dwukrotności kwoty wymienionej w art. 4 ust. 1 lit. l rozporządzenia nr 651/2014.

3g. Intensywność pomocy publicznej nie może przekroczyć wartości określonych w:

1) art. 25 ust. 5–7 rozporządzenia nr 651/2014 – w przypadku pomocy, o której mowa w ust. 3e pkt 1;

2) art. 28 ust. 3 i 4 rozporządzenia nr 651/2014 – w przypadku pomocy, o której mowa w ust. 3e pkt 2.

3h. Podatnik, o którym mowa w ust. 3a, nie może dokonywać odliczeń, o których mowa w ust. 3d, w przypadku gdy:

1) znajduje się w trudnej sytuacji ekonomicznej, o której mowa w art. 2 pkt 18 rozporządzenia nr 651/2014;

2) ciąży na nim obowiązek zwrotu pomocy wynikający z wcześniejszej decyzji Komisji Europejskiej uznającej pomoc za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem.

3i. Podatnik, o którym mowa w ust. 3a, korzystający z odliczenia, o którym mowa w ust. 1, stanowiącego pomoc publiczną, jest obowiązany do przedstawienia naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w sprawach podatku dochodowego, w terminie złożenia zeznania podatkowego, informacji, o których mowa w art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1808 i 1948).

3j. Odliczenie, o którym mowa w ust. 3d, jest dokonywane w okresie stosowania rozporządzenia nr 651/2014.

3k. Do kosztów kwalifikowanych stanowiących odpisy amortyzacyjne od środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych przepisu art. 16 ust. 1 pkt 48 nie stosuje się.”,

f) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Koszty kwalifikowane podlegają odliczeniu, jeżeli nie zostały podatnikowi zwrócone w jakiejkolwiek formie lub nie zostały odliczone od podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym.”,

g) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5, podatnik jest obowiązany w zeznaniu, o którym mowa w art. 27, składanym za rok podatkowy, w którym wystąpiły te okoliczności, do zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dokonanych odliczeń, które zostały mu zwrócone, a w razie poniesienia straty – do jej zmniejszenia o tę kwotę.”,

h) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Podatnikowi, który w roku podatkowym prowadził działalność na terenie specjalnej strefy ekonomicznej na podstawie zezwolenia, prawo do odliczenia przysługuje jedynie w odniesieniu do kosztów kwalifikowanych, które nie są przez podatnika uwzględniane w kalkulacji dochodu zwolnionego z podatku na podstawie zezwolenia.

7. Kwota kosztów kwalifikowanych nie może przekroczyć:

1) w przypadku gdy podatnik, o którym mowa w ust. 3a, jest mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej – 150% kosztów, o których mowa w ust. 2–3a;

2) w przypadku pozostałych podatników, o których mowa w ust. 3a – 150% kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4a i ust. 2a–3a, oraz 100% kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 5;

3) w przypadku pozostałych podatników – 100% kosztów, o których mowa w ust. 2–3.";

4) w art. 18da po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5, podatnik jest obowiązany w zeznaniu, o którym mowa w art. 27, składanym za rok podatkowy, w którym wystąpiły te okoliczności, do zwiększenia podatku o kwotę zwrotu, a w razie wystąpienia nadpłaty – do jej zmniejszenia o tę kwotę.".

Art. 3. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 61, 245, 791 i 1089) w załączniku nr 1 w części „Dodatkowe informacje i objaśnienia" w ust. 2 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) informacje o kosztach związanych z pracami badawczymi i pracami rozwojowymi, które nie zostały zakwalifikowane zgodnie z art. 33 ust. 2 do wartości niematerialnych i prawnych.".

Art. 4. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2016 r. poz. 359 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 1089 i 1475) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w ust. 1b dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W zakresie instrumentu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, zwanym dalej „instrumentem finansowym", Agencja podejmuje, opracowuje i finansuje przedsięwzięcia ukierunkowane na wsparcie mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.";

2) w art. 6 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) podejmowanie, wspieranie i finansowanie przedsięwzięć w zakresie transferu technologii oraz innych form wspierania działalności innowacyjnej.";

3) w art. 6aa ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Agencja pełni funkcję administratora danych osobowych, o których mowa w ust. 2 i 3, i może je przetwarzać po dokonaniu zgłoszenia zbioru danych do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.";

4) w art. 6b:

a) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) bezzwrotnego lub zwrotnego wsparcia finansowego, zwanego dalej „wsparciem";",

– w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) instrumentu finansowego, w tym inwestycji kapitałowych, quasi-kapitałowych, środków finansowych przeznaczonych na zapewnienie inwestycji w zakresie finansowania ryzyka, pożyczek, gwarancji lub innych instrumentów opartych na podziale ryzyka.",

b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Agencja nie może udzielić pomocy finansowej w formie wsparcia, pożyczki lub instrumentu finansowego:",

c) po ust. 3b dodaje się ust. 3c w brzmieniu:

„3c. Podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5–9, ubiegający się o udzielenie pomocy finansowej w formie wsparcia, pożyczki lub instrumentu finansowego jest obowiązany do przedłożenia Agencji zaświadczeń, odpisów albo oświadczenia o braku przesłanek, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3 lit. a i b lub pkt 4. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.",

d) ust. 4 i 4a otrzymują brzmienie:

„4. Agencja może odmówić udzielenia pomocy finansowej w formie wsparcia, pożyczki lub instrumentu finansowego podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5–9, jeżeli poweźmie uzasadnioną wątpliwość co do prawidłowego wykorzystania tej pomocy.

4a. Agencja może odmówić udzielenia pomocy finansowej w formie wsparcia, pożyczki lub instrumentu finansowego podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5–9, jeżeli prowadziłoby to do obejścia zasad udzielenia tej pomocy, w szczególności warunków podmiotowych, przeznaczenia, intensywności lub kwoty pomocy.";

5) po art. 6b dodaje się art. 6ba w brzmieniu:

„Art. 6ba. W celu realizacji zadań Agencja może, za zgodą ministra właściwego do spraw gospodarki, utworzyć spółkę lub nabyć udziały lub akcje spółki mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1040 i 1555) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dozorem technicznym są określone ustawą działania zmierzające do zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania urządzeń technicznych i urządzeń do odzyskiwania par paliwa oraz działania zmierzające do zapewnienia bezpieczeństwa publicznego w tych obszarach.”;

2) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. UDT może udzielać wsparcia podmiotom, których działalność obejmuje popularyzowanie osiągnięć i wiedzy naukowo-technicznej oraz zapewnienie bezpieczeństwa publicznego.

2. Wsparcie może być udzielane:

1) instytucjom kultury w rozumieniu ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz.U. z 2017 r. poz. 862);

2) jednostkom naukowym w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2016 r. poz. 2045, z późn. zm.[8)]).

3. Wsparcie może być udzielane w formie:

1) bezzwrotnej pomocy finansowej lub

2) pomocy niebędącej pomocą finansową.

4. Wsparcie może być udzielane na przedsięwzięcia mające na celu popularyzowanie osiągnięć i wiedzy naukowo-technicznej oraz zapewnienie bezpieczeństwa publicznego.

5. Podmiot, który otrzymał wsparcie finansowe, jest obowiązany do wykorzystania udzielonego wsparcia zgodnie z celem.

6. UDT kontroluje wykorzystanie wsparcia zgodnie z celem, na jaki zostało ono udzielone, w formie sprawozdań.

7. Podmiot, który otrzymał wsparcie finansowe, jest obowiązany do rozliczenia udzielanego wsparcia. Wsparcie wykorzystane w części lub w całości niezgodnie z przeznaczeniem albo pobrane w nadmiernej wysokości podlega zwrotowi do UDT.

8. Szczegółowe warunki udzielenia wsparcia są określane każdorazowo w drodze umowy. Umowa określa w szczególności:

1) szczegółowe przeznaczenie i cel wsparcia;

2) formę wsparcia;

3) szczegółowy sposób i terminy wykorzystania wsparcia;

4) terminy udzielenia wsparcia;

5) sposób przeprowadzania przez UDT kontroli wykorzystania wsparcia, w tym terminy przekazywania sprawozdań, o których mowa w ust. 6;

6) warunki rozwiązania umowy;

7) warunki rozliczenia wsparcia.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1314) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23a po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W okresie zawieszenia prawa wykonywania zawodu rzecznikowi patentowemu nie przysługuje bierne i czynne prawo wyborcze do organów samorządu.”;

[8)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1933 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 859, 1475, 1530 i 1556.

2) po art. 56 dodaje się art. 56a w brzmieniu:

„Art. 56a. 1. Rzecznik patentowy ma prawo przeglądać uchwały i sprawozdania samorządu, w tym sprawozdania finansowe, oraz otrzymywać odpisy, kopie lub wyciągi z tych dokumentów, dla swojego użytku, wyłącznie w formie pozwalającej na ochronę zawartych w nich danych osobowych.

2. Rzecznikowi patentowemu przysługuje prawo uczestniczenia w jawnych posiedzeniach organów samorządu.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 144b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może zezwolić na czasowe używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów, pod warunkiem przedstawienia celu oraz harmonogramu prowadzenia tych badań, testów lub eksperymentów.”;

2) w art. 185 w ust. 7 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wykorzystywaną na podstawie decyzji, o której mowa w art. 144b, wyłącznie w celu przeprowadzenia badań, testów lub eksperymentów związanych z wprowadzaniem nowych technologii.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 pkt 36 otrzymuje brzmienie:

„36) komercjalizacja pośrednia – obejmowanie lub nabywanie udziałów lub akcji w spółkach lub obejmowanie warrantów subskrypcyjnych uprawniających do zapisu lub objęcia akcji w spółkach, w celu wdrożenia lub przygotowania do wdrożenia wyników badań naukowych, prac rozwojowych lub know-how związanego z tymi wynikami.”;

2) w art. 13b:

a) ust. 1–6 otrzymują brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego prowadzi monitoring karier zawodowych studentów i absolwentów studiów wyższych, doktorantów i absolwentów studiów trzeciego stopnia oraz osób, które uzyskały stopień doktora lub doktora habilitowanego, zwany dalej „monitoringiem”.

2. Monitoring jest prowadzony na podstawie danych:

1) zawartych w wykazach, o których mowa w art. 129a, art. 170c i art. 201a;

2) zawartych w wykazie, o którym mowa w art. 31a ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki;

3) gromadzonych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na kontach ubezpieczonych lub kontach płatników składek.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego przekazuje w postaci elektronicznej Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych do końca każdego roku dane osób, które ukończyły studia wyższe i studia trzeciego stopnia w okresie pięciu lat kalendarzowych poprzedzających rok przekazania danych, dane osób, które według wykazu, o którym mowa w art. 170c, na dzień 30 listopada roku poprzedzającego rok przekazania danych były studentami, oraz dane osób, które rozpoczęły studia doktoranckie w okresie trzech lat kalendarzowych poprzedzających rok przekazania danych, obejmujące:

1) numer PESEL, a w przypadku jego braku – numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz kraj wydania dokumentu tożsamości;

2) informacje o ukończonych oraz odbywanych studiach wyższych lub studiach trzeciego stopnia, w tym:

a) nazwę uczelni,

b) nazwę jednostki prowadzącej studia,

c) formę studiów oraz obszar, kierunek, poziom i profil kształcenia,

d) rok i miesiąc rozpoczęcia studiów,

e) rok i miesiąc ukończenia studiów lub rok i miesiąc skreślenia z listy studentów,

f) w przypadku osób, które uzyskały stopnień naukowy doktora lub doktora habilitowanego – rok i miesiąc uzyskania tego stopnia.

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przekazuje w postaci elektronicznej ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego, w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania danych, o których mowa w ust. 3, zanonimizowane dane określone w ust. 3 pkt 2, uzupełnione o:

1) kod osoby ubezpieczonej wygenerowany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, niepozwalający na identyfikację absolwenta lub studenta;

2) rok urodzenia i płeć osoby ubezpieczonej;

3) kod tytułu ubezpieczenia;

4) pierwsze cztery cyfry oraz siódmą cyfrę krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju w postaci umożliwiającej identyfikację województwa (dwie pierwsze cyfry), powiatu (trzecia i czwarta cyfra) oraz rodzaju gminy (siódma cyfra) na podstawie adresu zameldowania, zamieszkania lub adresu do korespondencji osoby ubezpieczonej;

5) kod Polskiej Klasyfikacji Działalności płatnika składek;

6) kod płatnika składek wygenerowany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, niepozwalający na identyfikację płatnika;

7) podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe osoby ubezpieczonej, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe osoby ubezpieczonej lub podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne;

8) informację o śmierci osoby ubezpieczonej.

5. Dane, o których mowa w ust. 4, są przekazywane za okres od stycznia roku, w którym rozpoczęto studia wyższe lub studia trzeciego stopnia, do miesiąca przekazania danych, o których mowa w ust. 3, przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego. Dane są przekazywane w podziale na miesiące.

6. Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonuje połączenia danych, o których mowa w ust. 3 i ust. 4 pkt 2–8.”,

b) ust. 8–10 otrzymują brzmienie:

„8. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przechowuje dane, o których mowa w ust. 3, do dnia przekazania ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego danych, o których mowa w ust. 4. Po dniu przekazania dane, o których mowa w ust. 3, podlegają usunięciu.

9. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego udostępnia dane, o których mowa w ust. 4, na wniosek. Przepis ust. 10 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

10. Wyniki monitoringu w postaci zagregowanej udostępnia się na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego. Nie udostępnia się zagregowanych wyników monitoringu obejmujących mniej niż dziesięć osób.”;

3) w art. 86a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uczelnia, w drodze odpłatnej albo nieodpłatnej umowy, może powierzyć spółce celowej zarządzanie:

1) prawami do wyników lub do know-how, o których mowa w ust. 1, w zakresie komercjalizacji bezpośredniej;

2) infrastrukturą badawczą.”,

b) uchyla się ust. 3a,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Spółka celowa może prowadzić, jako dodatkową, działalność gospodarczą wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo od działalności, o której mowa w ust. 1.”;

4) art. 86ba otrzymuje brzmienie:

„Art. 86ba. Do wykonywania czynności w zakresie komercjalizacji oraz do wniesienia wkładu do spółki celowej, w tym w celu jej utworzenia, nie stosuje się przepisów art. 38–41 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. poz. 2259 oraz z 2017 r. poz. 624, 1491 i 1529).”;

5) po art. 86i dodaje się art. 86j w brzmieniu:

„Art. 86j. 1. Uczelnia, w celu realizacji przedsięwzięć z zakresu infrastruktury badawczej lub zarządzania nią, może utworzyć spółki kapitałowe.

2. Uczelnia może utworzyć spółki, o których mowa w ust. 1, a także przystępować do nich, wspólnie z innymi uczelniami, instytutami badawczymi lub instytutami naukowymi Polskiej Akademii Nauk.

3. Decyzję o utworzeniu spółki kapitałowej lub przystąpieniu do niej podejmuje rektor za zgodą senatu uczelni, a w przypadku uczelni niepublicznej – organu wskazanego w statucie.

4. Uprzedniego zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego wymaga:

1) utworzenie przez uczelnię publiczną spółki kapitałowej z uczelnią niepubliczną lub podmiotem innym niż wymienione w ust. 2;

2) przystąpienie przez uczelnię publiczną do spółki kapitałowej, której wspólnikiem lub akcjonariuszem jest uczelnia niepubliczna lub podmiot inny niż wymienione w ust. 2.

5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia, może sprzeciwić się dokonaniu czynności, o której mowa w ust. 4.

6. Dokonanie czynności, o której mowa w ust. 4, może nastąpić, jeżeli w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nie wniósł sprzeciwu, o którym mowa w ust. 5. Zgłoszona czynność niedokonana w okresie roku od dnia doręczenia zgłoszenia wymaga dokonania nowego zgłoszenia.

7. Uczelnia niepubliczna lub podmioty inne niż wymienione w ust. 2 mogą posiadać w spółce kapitałowej, której wspólnikiem lub akcjonariuszem jest uczelnia publiczna, akcje lub udziały stanowiące łącznie nie więcej niż 25% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego.

8. Spółka, o której mowa w ust. 1, może prowadzić wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo działalność gospodarczą związaną z wykorzystaniem i udostępnianiem infrastruktury badawczej.

9. Spółka, o której mowa w ust. 1, przeznacza zysk na działania związane z rozbudową infrastruktury badawczej lub prowadzeniem badań naukowych lub prac rozwojowych.”;

6) w art. 201 w ust. 1 w pkt 3 po wyrazach „zajęć dydaktycznych” dodaje się wyrazy „w zakresie dyscyplin, w których prowadzone są studia doktoranckie,”.

Art. 9. W ustawie z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1710, z 2016 r. poz. 1206 oraz z 2017 r. poz. 1089) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) pomoc udzielaną w ramach programów w obszarze innowacyjności gospodarki, ustanawianych przez ministra właściwego do spraw gospodarki.”;

2) w art. 2 w ust. 1:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) kredyt technologiczny – kredyt udzielany przedsiębiorcy przez bank kredytujący na realizację inwestycji technologicznej, który jest częściowo spłacany w formie premii technologicznej, do wysokości i na warunkach określonych w ustawie;”,

b) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) premia technologiczna – kwotę przyznawaną przedsiębiorcy przez Bank Gospodarstwa Krajowego, na zasadach określonych w ustawie, na spłatę części kapitału kredytu technologicznego w ramach Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój na lata 2014–2020;”,

c) po pkt 16 dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) przychody netto – przychody bez podatku od towarów i usług.”;

3) w art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Bank Gospodarstwa Krajowego przyznaje promesy premii technologicznej do wyczerpania środków przewidzianych na udzielanie premii technologicznych określonych w Programie Operacyjnym Inteligentny Rozwój na lata 2014–2020.”;

4) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kredyt technologiczny jest częściowo spłacany w formie premii technologicznej udzielanej na zasadach określonych w ustawie.”;

5) w art. 11 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Bank Gospodarstwa Krajowego wypłaca premie technologiczne do wysokości limitu środków na ten cel ustalonego przez ministra właściwego do spraw gospodarki, na dany rok budżetowy.

3. W przypadku wyczerpania środków w ramach limitu, o którym mowa w ust. 2, Bank Gospodarstwa Krajowego wstrzymuje wypłaty premii technologicznych i wznawia je w terminie 14 dni od dnia otrzymania od ministra właściwego do spraw gospodarki informacji o zwiększeniu limitu.”;

6) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. Bankowi Gospodarstwa Krajowego z tytułu przyznania premii technologicznej w ramach Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój na lata 2014–2020 przysługuje zwrot kosztów określonych przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego jako Instytucję Zarządzającą dla Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój na lata 2014–2020 oraz Instytucję Zarządzającą dla Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna na lata 2014–2020.”;

7) w art. 13 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Nie narusza tajemnicy bankowej, o której mowa w art. 104 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, udostępnianie przez Bank Gospodarstwa Krajowego informacji stanowiących tajemnicę bankową, związanych z przyznawaniem i wypłatą przez Bank Gospodarstwa Krajowego premii technologicznej, instytucjom uprawnionym do przeprowadzania kontroli oraz organom ochrony prawnej uprawnionym do uzyskania takich informacji na podstawie odrębnych przepisów.”;

8) uchyla się rozdział 3;

9) w art. 17:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Status centrum badawczo-rozwojowego może uzyskać przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, zwany dalej „przedsiębiorcą”:

1) którego przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły co najmniej:

a) 5 000 000 złotych oraz którego przychody netto ze sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych klasyfikowanych do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej, stanowią co najmniej 20% przychodów netto albo

b) 2 500 000 złotych i są niższe niż 5 000 000 złotych oraz którego przychody netto ze sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych klasyfikowanych do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej, stanowią co najmniej 70% przychodów netto;

2) który stosuje przepisy o rachunkowości;

3) który nie zalega z zapłatą podatków oraz składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne.

3. Spełnienie kryteriów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, ustala się na podstawie sprawozdania z badania oraz zatwierdzonego przez organ zatwierdzający sprawozdania finansowego za rok obrotowy poprzedzający rok złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 5.”,

b) w ust. 5 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) dane dotyczące przychodów netto, o których mowa w ust. 2 pkt 1;”,

c) w ust. 6:

– pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) zatwierdzone, na podstawie odrębnych przepisów, sprawozdanie finansowe przedsiębiorcy za rok obrotowy poprzedzający złożenie wniosku wraz z wyszczególnieniem przychodów netto z tytułu sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych klasyfikowanych do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej, udzielonych przedsiębiorcy przez urząd właściwy do spraw własności przemysłowej;

3) sprawozdanie z badania sprawozdania finansowego, o którym mowa w pkt 2, zawierające informację o przychodach z tytułu sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych klasyfikowanych do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej, udzielonych przedsiębiorcy przez urząd właściwy do spraw własności przemysłowej;”,

– w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) sprawozdanie z działalności badawczej i rozwojowej za ostatni rok kalendarzowy, przekazane do Głównego Urzędu Statystycznego.”;

10) w art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca, który uzyskał status centrum badawczo-rozwojowego, składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, nie później niż w terminie 2 miesięcy od zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok obrotowy:

1) dokumenty, o których mowa w art. 17 ust. 6 pkt 4–9;

2) zatwierdzone, na podstawie przepisów o rachunkowości, sprawozdanie finansowe przedsiębiorcy za ostatni rok obrotowy, z wyszczególnieniem:

a) przychodów netto z tytułu sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych, klasyfikowanych do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej,

b) różnicy w stosunku do poprzedniego roku obrotowego w zakresie:

– przychodów, o których mowa w lit. a,

– wydatków na prowadzenie badań i prac rozwojowych,

– stanu zatrudnienia na stanowiskach pracy związanych z prowadzeniem badań i prac rozwojowych;

3) sprawozdanie z badania sprawozdania, o którym mowa w pkt 2, zawierające informację o przychodach netto z tytułu sprzedaży wytworzonych przez siebie usług badawczo-rozwojowych klasyfikowanych do usług w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych, w rozumieniu przepisów w sprawie polskiej klasyfikacji wyrobów i usług lub praw własności przemysłowej, udzielonych przedsiębiorcy przez urząd właściwy do spraw własności przemysłowej;

4) opis badań lub prac rozwojowych prowadzonych przez przedsiębiorcę, w tym opis zadań badawczo-rozwojowych zrealizowanych w ostatnim roku obrotowym oraz ich wyników, a także wykaz uzyskanych akredytacji, patentów lub zastosowań w praktyce.”;

11) uchyla się art. 21;

12) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Pomoc udzielana w ramach programów w obszarze innowacyjności

Art. 21a. Minister właściwy do spraw gospodarki ustanawia programy w obszarze innowacyjności gospodarki realizujące politykę innowacyjną państwa, dotyczące w szczególności:

1) innowacyjnych produktów, usług i rynków;

2) kompetencji proinnowacyjnych społeczeństwa;

3) kompetencji kadr w tworzeniu i zarządzaniu innowacjami;

4) umiejętności przedsiębiorców w zakresie ochrony własności intelektualnej;

5) internacjonalizacji działalności innowacyjnej;

6) powiązań między nauką a gospodarką.

Art. 21b. Minister właściwy do spraw gospodarki udziela pomocy finansowej, w ramach programów ustanowionych zgodnie z art. 21a, z przeznaczeniem na:

1) pomoc dla przedsiębiorców na projekty badawczo-rozwojowe;

2) wspieranie innowacji procesowych i organizacyjnych prowadzonych przez przedsiębiorców;

3) wspieranie innowacyjności;

4) wspieranie klastrów innowacyjnych;

5) usługi doradcze;

6) wspieranie udziału przedsiębiorców w targach i misjach gospodarczych;

7) pomoc szkoleniową dla przedsiębiorców;

8) pomoc dla małych przedsiębiorców rozpoczynających działalność.

Art. 21c. Pomoc finansowa, o której mowa w art. 21b, jest udzielana:

1) osobom fizycznym rozpoczynającym działalność w obszarze innowacyjności gospodarki;

2) przedsiębiorcom;

3) podmiotom statutowo działającym na rzecz innowacyjności gospodarki;

4) klastrom innowacyjnym;

5) partnerom społecznym i gospodarczym w rozumieniu art. 5 pkt 7 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1376 i 1475).

Art. 21d. 1. Pomoc finansowa, o której mowa w art. 21b, nie może być udzielona:

1) podmiotowi określonemu w art. 21c pkt 1 lub przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną, jeżeli został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo składania fałszywych zeznań, przekupstwa, przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, obrotowi gospodarczemu, systemowi bankowemu, karno-skarbowe albo inne związane z wykonywaniem działalności gospodarczej lub popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych;

2) podmiotowi określonemu w art. 21c pkt 2–5, niebędącemu osobą fizyczną, jeżeli członek jego organów zarządzających bądź wspólnik spółki osobowej został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwa, o których mowa w pkt 1;

3) podmiotowi określonemu w art. 21c pkt 2–5, który:

   a) posiada zaległości z tytułu należności publicznoprawnych lub

   b) pozostaje pod zarządem komisarycznym bądź znajduje się w toku likwidacji albo postępowania upadłościowego;

4) podmiotowi zbiorowemu, wobec którego sąd orzekł zakaz korzystania z dotacji, subwencji lub innych form wsparcia finansowego środkami publicznymi.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki może odmówić udzielenia pomocy finansowej podmiotom, o których mowa w art. 21c, jeżeli poweźmie uzasadnioną wątpliwość co do prawidłowego jej wykorzystania.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki może odmówić udzielenia pomocy finansowej podmiotom, o których mowa w art. 21c, jeżeli prowadziłoby to do obejścia zasad udzielania pomocy, w szczególności dotyczących warunków podmiotowych, przeznaczenia, intensywności lub kwoty tej pomocy.

Art. 21e. Pomoc finansowa, o której mowa w art. 21b, jest udzielana w formie:

1) bezzwrotnego wsparcia finansowego;

2) pożyczek;

3) finansowania kosztów usług świadczonych przez usługodawców bezpłatnie lub za odpłatnością niższą od ceny rynkowej.

Art. 21f. 1. Pomoc finansowa, o której mowa w art. 21b, może być udzielana również przez podmiot działający na rzecz rozwoju innowacyjności, posiadający potencjał kadrowy, techniczny i finansowy do realizacji programów ustanowionych zgodnie z art. 21a oraz doświadczenie w świadczeniu usług w zakresie innowacyjności.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest wybierany w drodze konkursu organizowanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

3. Ogłoszenie o konkursie, o którym mowa w ust. 2, zamieszcza się na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki.

4. W ogłoszeniu o konkursie, o którym mowa w ust. 2, określa się:

1) miejsce, formę i termin składania wniosków, który nie może być krótszy niż miesiąc, licząc od dnia opublikowania ogłoszenia o konkursie,

2) tryb przeprowadzenia konkursu,

3) szczegółowe wymagania, o których mowa w ust. 1,

4) przedmiot konkursu, w tym zadania przewidziane do realizacji,

5) kwotę przeznaczoną na finansowanie konkursu

– mając na uwadze potrzebę zapewnienia sprawnej organizacji i cele ustanowionych programów zgodnie z art. 21a.

5. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, otrzymuje środki finansowe na organizowanie i finansowanie programów ustanowionych zgodnie z art. 21a.

Art. 21g. 1. Środki finansowe przeznaczone na organizowanie i finansowanie programów ustanowionych zgodnie z art. 21a są przekazywane podmiotowi działającemu na rzecz rozwoju innowacyjności, o którym mowa w art. 21f ust. 1, na podstawie umowy.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności:

1) szczegółowy opis zadania, w tym cel, na jakie środki finansowe zostały przyznane, i termin wykonania zadania;

2) wysokość przekazanych środków finansowych i tryb płatności;

3) warunki przekazania i rozliczenia środków finansowych;

4) zobowiązanie do poddania się kontroli;

5) zobowiązanie do zwrotu niewykorzystanej części środków.

Art. 21h. 1. Do wyboru podmiotów, którym zostanie udzielona pomoc finansowa, o której mowa w art. 21b, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2017 r. poz. 1460 i 1475), z wyłączeniem art. 45 ust. 5 i art. 47 tej ustawy.

2. Przepis ust. 1 może być odpowiednio stosowany w przypadku pomocy finansowej udzielanej ze środków innych niż pochodzące z budżetu Unii Europejskiej.

Art. 21i. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe przeznaczenie oraz szczegółowe warunki udzielania pomocy finansowej, o której mowa w art. 21b, uwzględniając efektywne i skuteczne jej wykorzystanie oraz zapewnienie przejrzystości jej udzielania, a także cele programów ustanowionych zgodnie z art. 21a.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1158 i 1452) w art. 17 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku utworzenia przez instytut spółki kapitałowej, o której mowa w ust. 5, w celu realizacji przedsięwzięć z zakresu infrastruktury badawczej lub zarządzania nią, a także obejmowania lub nabywania akcji i udziałów w takich spółkach, minister nadzorujący przed wydaniem zgody, o której mowa w ust. 5, zasięga opinii ministra właściwego do spraw nauki.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. z 2017 r. poz. 1447 i 1556) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku odwołania Dyrektora albo jego śmierci przed upływem kadencji nowo powołany Dyrektor może odwołać zastępców Dyrektora i przeprowadzić konkurs na stanowiska zastępców Dyrektora.”,

b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku odwołania Dyrektora albo jego śmierci przed upływem kadencji, do czasu powołania nowego Dyrektora obowiązki Dyrektora pełni wskazany przez Ministra zastępca Dyrektora lub inna osoba wskazana przez Ministra, spełniająca warunki określone w art. 5 ust. 1, przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.”;

2) w art. 13 w ust. 4 w pkt 4 kropkę zastępuję się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) złożenia wniosku o jego odwołanie przez właściwego ministra, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3.”;

3) w art. 14 w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Projekty opinii przygotowują komisje Rady właściwe do spraw: finansów, realizacji strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz realizacji innych programów, a w przypadku gdy jest to uzasadnione potrzebą zapewnienia efektywności działania, także inne komisje, powołane przez Przewodniczącego spośród członków Rady.”;

4) w art. 16:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Minister odwołuje członka Komitetu Sterującego w przypadku:

1) złożenia rezygnacji;

2) utraty zdolności do pełnienia powierzonych obowiązków na skutek długotrwałej choroby, trwającej co najmniej 6 miesięcy;

3) niewypełniania lub nienależytego wypełniania obowiązków;

4) zaprzestania spełniania któregokolwiek z wymagań określonych w art. 12 ust. 2 pkt 1 i 2 lub utraty poświadczenia bezpieczeństwa, o którym mowa w ust. 2;

5) złożenia wniosku o jego odwołanie przez właściwego ministra, o którym mowa w ust. 1, albo Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do członków Komitetu Sterującego stosuje się odpowiednio przepisy art. 13 ust. 3, 6 i 7.”;

5) w art. 30 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przy realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, Centrum może, na podstawie umów, współpracować z podmiotami krajowymi i zagranicznymi.”;

6) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 29 i art. 30 ust. 1 i 2, Centrum może:

1) udzielać finansowania w formie:

a) wsparcia bezzwrotnego,

b) pomocy zwrotnej, o której mowa w art. 67 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320, z późn. zm.[9)]),

c) instrumentów finansowych, o których mowa w art. 2 lit. p rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, EURATOM) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz. Urz. UE L 298 z 26.10.2012, str. 1, z późn. zm.[10)]);

2) utworzyć spółki, obejmować lub nabywać udziały i akcje lub obejmować warranty subskrypcyjne uprawniające do zapisu lub objęcia akcji w spółkach mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą;

3) obejmować lub nabywać certyfikaty inwestycyjne, o których mowa w art. 117 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1896, z późn. zm.[11)]).

2. Przepisy ust. 1 mogą być odpowiednio stosowane w przypadku wsparcia udzielanego ze środków innych niż pochodzące z budżetu Unii Europejskiej.”;

7) w art. 42 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) uprawnienia Dyrektora do przerwania finansowania projektu w przypadku wydatkowania przez wykonawcę środków finansowych niezgodnie z umową lub nieterminowego albo nienależytego wykonywania umowy, w szczególności stwierdzenia, na podstawie opinii komisji Rady do spraw realizacji strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych lub innej właściwej komisji Rady, lub – w odniesieniu do projektów, o których mowa w art. 17 pkt 6 – Komitetu Sterującego, zmniejszenia zakresu rzeczowego realizowanego projektu.”;

8) w art. 46:

a) w ust. 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) tytułu realizacji zadań Centrum, o których mowa w art. 29 i art. 30 ust. 1 i 2.”,

---

9) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 270 z 15.10.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 140, Dz. Urz. UE L 259 z 27.09.2016, str. 79, Dz. Urz. UE L 338 z 13.12.2016, str. 34, Dz. Urz. UE L 129 z 19.05.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 176 z 07.07.2017, str. 1.

10) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 163 z 29.05.2014, str. 18, Dz. Urz. UE L 317 z 04.11.2014, str. 28 oraz Dz. Urz. UE L 286 z 30.10.2015, str. 1.

11) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Środki, o których mowa w ust. 2 pkt 4–7, Centrum może, po uregulowaniu należności podatkowych, wykorzystywać na finansowanie zadań, o których mowa w art. 27, art. 29 i art. 30.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2017 r. poz. 1869) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 83:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Akademia i jej instytuty mogą, w celu komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych oraz prowadzenia działań z zakresu transferu technologii i promocji nauki, tworzyć spółki, obejmować lub nabywać i posiadać udziały i akcje spółek handlowych lub obejmować warranty subskrypcyjne uprawniające do zapisu lub objęcia akcji spółek handlowych. Każda z tych czynności wymaga uprzedniego zgłoszenia ministrowi właściwemu do spraw nauki.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Spółki, o których mowa w ust. 1, których wyłącznym udziałowcem lub akcjonariuszem jest Akademia lub jej instytuty, mogą prowadzić, jako dodatkową, działalność gospodarczą wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo od działalności, o której mowa w ust. 1.”;

2) po art. 83 dodaje się art. 83a w brzmieniu:

„Art. 83a. 1. Akademia i jej instytuty, w celu realizacji przedsięwzięć z zakresu infrastruktury badawczej lub zarządzania nią, mogą tworzyć spółki kapitałowe.

2. Akademia i jej instytuty mogą tworzyć spółki, o których mowa w ust. 1, a także przystępować do nich, wspólnie z innymi jej instytutami, uczelniami lub instytutami badawczymi.

3. Uprzedniego zgłoszenia Prezesowi Akademii wymaga:

1) utworzenie spółki kapitałowej z uczelnią niepubliczną lub podmiotem innym niż wymienione w ust. 2;

2) przystąpienie do spółki kapitałowej, której wspólnikiem lub akcjonariuszem jest uczelnia niepubliczna lub podmiot inny niż wymienione w ust. 2.

4. Prezes Akademii zasięga opinii ministra właściwego do spraw nauki, a następnie może sprzeciwić się dokonaniu czynności, o której mowa w ust. 3, w terminie 45 dni od dnia doręczenia zgłoszenia.

5. Dokonanie czynności, o której mowa w ust. 3, może nastąpić, jeżeli w terminie 45 dni od dnia doręczenia zgłoszenia Prezes Akademii nie wniósł sprzeciwu, o którym mowa w ust. 4. Zgłoszona czynność niedokonana w okresie roku od dnia doręczenia zgłoszenia wymaga dokonania nowego zgłoszenia.

6. Uczelnia niepubliczna lub podmioty inne niż wymienione w ust. 2 mogą posiadać w spółce kapitałowej, której wspólnikiem lub akcjonariuszem jest Akademia lub jej instytuty, akcje lub udziały stanowiące łącznie nie więcej niż 25% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego.

7. Spółka, o której mowa w ust. 1, może prowadzić wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo działalność gospodarczą związaną z wykorzystaniem i udostępnianiem infrastruktury badawczej.

8. Spółka, o której mowa w ust. 1, przeznacza zysk na działania związane z rozbudową infrastruktury badawczej lub prowadzeniem badań naukowych lub prac rozwojowych.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2016 r. poz. 2045, z późn. zm.[12)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wpisanie przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej następuje na podstawie decyzji Ministra, po przeprowadzeniu otwartego naboru wniosków.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Otwarty nabór wniosków jest przeprowadzany nie rzadziej niż raz na 4 lata.

[12)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1933 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 859, 1475, 1530 i 1556.

2b. Minister ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej komunikat o otwartym naborze wniosków zawierający:

1) termin składania wniosków, który nie może być krótszy niż dwa miesiące, licząc od dnia ogłoszenia komunikatu;

2) wzór wniosku;

3) informacje o sposobie składania wniosków;

4) informacje o trybie oceny wniosków.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wniosek o wpisanie przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej zawiera:

1) tytuł przedsięwzięcia;

2) dane dotyczące wnioskodawcy;

3) opis celów i założeń przedsięwzięcia, z uwzględnieniem wpływu jego realizacji na rozwój krajowego środowiska naukowego oraz wzrost konkurencyjności i innowacyjności polskiej gospodarki;

4) opis unikatowości przedsięwzięcia w skali krajowej i międzynarodowej;

5) opis posiadanego potencjału instytucjonalnego oraz kadrowego wnioskodawcy;

6) opis zainteresowania realizacją przedsięwzięcia ze strony krajowego i międzynarodowego środowiska naukowo-badawczego i przedsiębiorstw, ze szczególnym uwzględnieniem etapu użytkowania planowanej infrastruktury badawczej;

7) opis przewidywanych kosztów związanych z realizacją przedsięwzięcia, także na etapie użytkowania planowanej infrastruktury badawczej, w tym informację na temat planowanych źródeł finansowania;

8) opis koncepcji naukowo-technicznej realizacji przedsięwzięcia;

9) opis koncepcji rozwoju współpracy międzynarodowej w ramach przedsięwzięcia.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przy ocenie wniosków uwzględnia się:

1) unikatowość przedsięwzięcia w skali krajowej i międzynarodowej;

2) zgodność celów i założeń przedsięwzięcia z krajowymi i międzynarodowymi politykami w zakresie badań naukowych, rozwoju i innowacji;

3) potencjał instytucjonalny oraz kadrowy wnioskodawcy;

4) stopień zainteresowania realizacją przedsięwzięcia ze strony krajowego i międzynarodowego środowiska naukowo-badawczego i przedsiębiorstw, ze szczególnym uwzględnieniem etapu użytkowania planowanej infrastruktury badawczej;

5) zasadność kosztów związanych z realizacją przedsięwzięcia;

6) stopień przygotowania przedsięwzięcia do realizacji, w perspektywie krótko- i średniookresowej;

7) perspektywę realizacji przedsięwzięcia we współpracy międzynarodowej.”,

e) uchyla się ust. 8;

2) po art. 4a dodaje się art. 4ab w brzmieniu:

„Art. 4ab. 1. Minister przeprowadza okresowy przegląd przedsięwzięć w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej wpisanych na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej, nie rzadziej niż raz na 4 lata.

2. Minister ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej komunikat o okresowym przeglądzie przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, zawierający:

1) termin składania kwestionariuszy ewaluacyjnych, który nie może być krótszy niż dwa miesiące, licząc od dnia opublikowania komunikatu;

2) wzór kwestionariusza ewaluacyjnego;

3) informacje o sposobie składania kwestionariuszy ewaluacyjnych przez wnioskodawcę, o którym mowa w art. 4a ust. 3;

4) informacje o trybie oceny kwestionariuszy ewaluacyjnych.

3. Przy ocenie przedsięwzięć w ramach okresowego przeglądu przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się:

1) aktualność celów i założeń przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej, przedstawionych na etapie złożenia wniosku o wpisanie przedsięwzięcia na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej;

2) stopień realizacji przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej w odniesieniu do celów i założeń przedstawionych na etapie złożenia wniosku o wpisanie przedsięwzięcia na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej.

4. Minister rozstrzyga o usunięciu przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej z Polskiej Mapy Drogowej Infrastruktury Badawczej:

1) po przeprowadzeniu okresowego przeglądu przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, w przypadku:

a) negatywnej oceny zasadności pozostawania przedsięwzięcia na Polskiej Mapie Drogowej Infrastruktury Badawczej,

b) niezłożenia przez wnioskodawcę kwestionariusza ewaluacyjnego w wyznaczonym terminie;

2) na wniosek wnioskodawcy.

5. Do oceny kwestionariuszy ewaluacyjnych w ramach okresowego przeglądu przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 15 ust. 3.”;

3) w art. 14:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku naruszenia procedury konkursowej lub innych naruszeń formalnych przy:

1) wpisywaniu przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej lub w ramach okresowego przeglądu przedsięwzięć wpisanych na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej,

2) przyznawaniu środków finansowych na zadania określone w art. 5 pkt 4, 6–10b i 11a

– wnioskodawca może, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji albo pisemnej informacji, o której mowa w art. 13 ust. 1a, złożyć do Ministra wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Opinia dotycząca wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie może być sporządzana przez osobę, która uprzednio oceniała lub opiniowała:

1) przedsięwzięcie w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej, w ramach wpisu na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej lub okresowego przeglądu przedsięwzięć wpisanych na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej;

2) wniosek o przyznawanie środków finansowych będący przedmiotem decyzji Ministra.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 25 września 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności (Dz. U. poz. 1767 oraz z 2016 r. poz. 1311 i 1933) w art. 14 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zwalnia się z podatku dochodowego od osób prawnych, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, dochód z tytułu zbycia udziałów (akcji), nabytych w latach 2016–2023 przez spółkę kapitałową lub spółkę komandytowo-akcyjną, której:”.

Art. 15. Przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do osiągniętych przychodów i poniesionych kosztów począwszy od pierwszego roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2017 r.

Art. 16. 1. Przepisy ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą mają zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdań finansowych sporządzonych za rok obrotowy rozpoczynający się od dnia 1 stycznia 2018 r.

2. Jednostki mogą stosować przepisy ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą do sprawozdań finansowych sporządzonych za rok obrotowy kończący się po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 17. 1. Monitoringiem, o którym mowa w art. 13b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w zakresie doktorantów i absolwentów studiów trzeciego stopnia oraz osób, które uzyskały stopień doktora lub doktora habilitowanego, są objęte osoby, które rozpoczęły studia trzeciego stopnia lub uzyskały stopień doktora lub doktora habilitowanego nie wcześniej niż w 2016 r.

2. W 2017 r. minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego nie udostępnia wyników monitoringu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą w zakresie dotyczącym doktorantów i absolwentów studiów trzeciego stopnia oraz osób, które uzyskały stopień doktora lub doktora habilitowanego.

Art. 18. Do postępowań w sprawie przyznania statusu centrum badawczo-rozwojowego wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 9 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 19. 1. Z dniem 1 stycznia 2018 r. likwiduje się państwowy fundusz celowy o nazwie „Fundusz Kredytu Technologicznego", zwany dalej „Funduszem".

2. Środki pieniężne pozostające na rachunku Funduszu w dniu jego likwidacji Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje na rachunek bieżący dochodów urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Bank Gospodarstwa Krajowego prowadzi obsługę wierzytelności kredytowych Funduszu do czasu ich całkowitej spłaty oraz prowadzi i odpowiada za postępowania dotyczące egzekucji roszczeń wynikających z tych wierzytelności oraz obsługę finansowo-księgową.

4. Środki uzyskane ze spłaty kredytów technologicznych oraz zwrotów premii technologicznych, udzielonych ze środków Funduszu, pomniejszone o poniesione przez Bank Gospodarstwa Krajowego koszty obsługi kredytów i egzekucji roszczeń wynikających z udzielonych kredytów Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje na rachunek bieżący dochodów urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki, w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu ich uzyskania.

5. Bank Gospodarstwa Krajowego składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki:

1) roczne sprawozdanie z realizacji planu finansowego Funduszu, w terminie do dnia 31 stycznia 2018 r.;

2) kwartalne sprawozdanie o stanie zobowiązań według tytułów dłużnych oraz poręczeń i gwarancji, w terminie do dnia 31 stycznia 2018 r.;

3) kwartalne sprawozdanie o stanie należności oraz wybranych aktywów finansowych, w terminie do dnia 31 stycznia 2018 r.;

4) sprawozdania z wykonania planu finansowego państwowego funduszu celowego, w terminie do dnia 1 marca 2018 r.;

5) roczne sprawozdanie uzupełniające o stanie zobowiązań według tytułów dłużnych, w terminie do dnia 5 lutego 2018 r.;

6) roczne sprawozdanie uzupełniające o stanie należności z tytułu papierów wartościowych według wartości księgowej, w terminie do dnia 5 lutego 2018 r.;

7) roczne sprawozdanie z wykonania planu finansowego państwowego funduszu celowego w układzie zadaniowym, w terminie do dnia 5 marca 2018 r.;

8) bilans oraz sprawozdanie z wpływów i wydatków według stanu na dzień likwidacji Funduszu, wraz ze wstępnym wykonaniem za 2017 r. – do końca lutego 2018 r. oraz z danymi ostatecznymi – do dnia 31 marca 2018 r.

6. Sprawozdania określone w ust. 5 pkt 2–7 są sporządzane zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 41 ust. 2, 4 i 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077).

Art. 20. Do środków funduszu innowacyjności, o którym mowa w art. 21 ustawy zmienianej w art. 9, zgromadzonych na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 21 ust. 4 tej ustawy, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1, art. 2 i art. 9, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 21. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*